

Balkan kakav je i nekada bio

Blog

Posted by:

Objavljeno: 2013/10/2 8:17:27

FONOGRAM 9. SJEDNICE HRVATSKOGA SABORA ODRŽANE 1. LISTOPADA 2013.

Konaèni prijedlog zakona o izmjeni Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama èlanicama Europske unije, hitni postupak, prvo i drugo èitanje, PZE br. 480 - predlagatelj Vlada Republike Hrvatske

Konaèni prijedlog zakona o stavljanju izvan snage Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama èlanicama Europske unije, hitni postupak, prvo i drugo èitanje, PZ br. 477 - predlagatelj 1/3 zastupnika Hrvatskog sabora

Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama èlanicama Europske unije, prvo èitanje, PZ br. 458 - predlagatelj Klub nezavisne zastupnice Jadranke Kosor i zastupnika HGS-a

DRAGUTIN LESAR:

Poštovane kolegice i kolege.

Gospodine ministre, napravili ste sjajan posao, i vi koji ste u lipnju ove godine predlagali ovakav zakon, i vi, kolegice i kolege, koji ste glasali za taj zakon. Svi ugledniji svjetski mediji ovih dana pišu o Hrvatskoj, a kažu da je dobra promocija ako se puno piše i govori, pa taman i loše. I uspjeli ste, nema ozbiljnijeg svjetskog medija koji u zadnjih dva mjeseca nije apostrofirao sukob Europske komisije i Hrvatske.

Èak je dio njih naš turistièki slogan „Mediteran kakav je nekad bio“ pretvorio u „Balkan kakav je i nekad bio“. A vidio sam jedne novine koje su èak dovele u vezu odluku HRT-a da iduæu godinu ne sudjelujemo na Eurosongu s ovim prijemom s Europskom komisijom. I to nisu novine iz Afrike, nego u Europi, u jednom velikom gradu prijateljske nam države, a taj tekst je objavljen i prošli tjedan u ponedjeljak i posveæeno je èak šest kartica teksta na tu temu.

I Hrvatski sabor i hrvatska javnost postali su taoci taštine i inata pojedinca, prije svega, našega premijera. Vrijeme, snage, ljudske resurse, medijski prostor i politièke prijepor koje moraju biti i postojati u Parlamentu pretvorili smo u ideološki. I ova tema je i danas pretvorena u udbaško-ideološku temu. Ali ja sve vas koji to radite podsjeæam, kada spominjete imena nekih aktera da su ti ljudi bili na samom vrhu obavještajne hrvatske zajednice nakon '90.-te, a koliko èujem neki od njih imaju i status dragovoljaca Domovinskog rata, borbeni sektor više od tisuæu dana, pa kada dijelite epitete i kvalifikacije, vodite raèuna i o tome.

Nemamo mi problema u Hrvatskoj ni s padom industrijske proizvodnje, ni padom izvoza, nemamo problema s padom kupovne moæi, izostanku investicija. Onih 270 tisuæa graðana koji ima 21 milijardu blokiranih kuna na žiroraèunima nisu naš problem, ni ovih 61 tisuæa poduzetnika kojih ima blokiranih èak 35,5 milijardi nisu problem. Ovrhe kojima se svaki dan jedna obitelj izbacuje iz stana nije problem, a kada æemo raspravljati o ukidanju olakšica, recimo, za prvo stambeno zbrinjavanje mlade obitelji, za prvu nekretninu, ne znam. To nisu problemi Hrvatske. Hrvatski jedini problem je Europski uhidbeni nalog i promjene Ustava. Vjerujte mi da graðani uживaju kad nas slušaju u tim

raspravama, oni su presretni jer su im tada lakše sve njihove muke.

I što Vlada sada, kada treæi put raspravljamo o istom zakonu, predlaæe? Isto ono što je 28. lipnja ove godine odbila, amandman kolegice Kosor. Odbili ste taj amandman i sada to isto Vlada predlaæe, doduše, datum je sporan od kada bi primjenjivali te odluke. Ali gledajte što piše u opisu stanja prijedloga zakona. Tko je kriv da je sada ovaj zakon ponovno pred Saborom? Kriv je prijevod Okvirne odluke Vijeæa o europskom uhidbenom nalogu.

Recite mi kojim prijevodom se hrvatska strana koristila 2010. kada je zakon usvajan bez vremenskog ograniæenja? Zar smo tada koristili mongolski prijevod, maðarski, kineski? Kako to da 2010. nije bio problem u prijevodu pa smo svi znali kako treba prevesti òlanak 32., ako se ne varam, i koja država i pod kojim uvjetima daje odreðena prava i bez prigovora bilo koga. Još više. Nijedna stvar nije mogla prijeæi mimo Nacionalnog odbora za praæenje pregovora u kojem su bili svi predsjednici stranaka, ne znam je li kolega Kajin zamjenjivao svog predsjednika u tom Nacionalnom odboru, a vjerojatno jest. Ali vodila ga je današnja druga prva potpredsjednica Vlade Republike Hrvatske i sve je bilo u redu do 28. lipnja ove godine kada nastaje nekakav problem i sada nam je kriv prijevod.

I što još pišu? Republika Hrvatska je bila mišljenja da se òlanak 33. Okvirne odluke može primijeniti na Hrvatsku. Gospodine ministre, nije Republika Hrvatska bila takvog mišljenja. Takvog mišljenja bili ste samo vi u Vladi i vladajuæa veæina u parlamentu. Ostali dio Sabora nije bio takvog mišljenja da se može, jedino ako pod Republikom Hrvatskom smatrate sebe i nikog drugog. Ali to nije sve.

Citiram: "Vlada je s Europskom komisijom provela tehniæke konzultacije i onda je Europska komisija objasnila da se òlanak 32. mogao koristiti prilikom samog donošenja Okvirne odluke, ali ne i kasnije". Odluka Europske komisije da aktivira òlanak 39. Pristupnog ugovora i pokrene postupak uvoðenje sankcija Hrvatskoj su tehniæke konzultacije po mišljenju naše Vlade. Moæete li to razumjeti? Dakle, Europska komisija donese odluku, pokreæe postupak priprema i poduzimanje mjera sankcije, aktivira òlanak 39. i naši ministri i òlanovi Vlade idu u Europsku komisiju na tehniæke konzultacije, kao da su išli popravljati auto.

Nakon one blamaæe, ovo je nova blamaæa - to nismo bili u stanju. Što gospodine ministre niste bili u stanju? Biti dovoljno hrabri, politiæki lukavi i priznati da ste se u danom trenutku zaveli krivim informacijama, imali krive savjetnike, donijeli lošu odluku koju nakon upozorenja i odluke Europske komisije, ne gospoðe Reding, nego Europske komisije moramo ispraviti? I to je jedina istina.

A zašto na snagu 1.1.2014., to svi pitaju, zašto baš 1.1.? Ja sam juèer èuo ovo neformalno obrazloæenje koje me oduševilo, to ministar sigurno neæe izgovoriti, kaæe, pa i Èesi idu od 1.1. pa idemo i mi. Ali gospodo, naši prijatelji iz Èeške su nas zamolili ljubazno da im više ne pomaæemo i da ih više ne spominjemo kao primjer usporeðivanja statusa i pozicije Hrvatske danas i Èeške tada i danas. Lijepo su nas, kulturno zamolili – nemojte nam, molimo vas, više pomagati, dosta nam je vaše pomoæi.

I što mi onda drugo preostaje, nego da naprosto ironiziram stvar da se taj datum odabrao eci, peci, èovjeèe ne ljuti se ili ne znam kako drugaèije. I sada nas ministar uvjerava da je rok usuglašen, da je Europska komisija prihvatila 1.1. kao najkasniji datum. Mi koristimo taj najkasniji datum. Ali ja moram inzistirati na sljedeæem pitanju. Je li toæno da je u tim tehniækim konzultacijama bio problem i oko òlanka 20. stavka 2. toæke 7., izmijenjenog òlanka dva, dvadeset, stavka 2. toæke 7. jer smo mijenjali i pravo suda na odluèivanje?

2010. u zakonu je pisala odredba da sud može izvršiti ili odbiti izvršiti Europski uhidbeni nalog s pozivanjem na zastaru. Mi smo u lipnju to „moæe“ pretvorili u „mora“ se pozvati na zastaru.

U òlanku 4. Okvirne odluke piše da takvu odluku donose tijela pravosuða, ne zakonodavna tijela, ne izvršna vlast, nego tijela pravosuða. I ovu promjenu doživljam samo na jedan naèin. Hrvatska vlada ne vjeruje u hrvatsko pravosuðe, hrvatskim sucima koji æe zlorabiti òlanak 4. Okvirne odluke i svoje odluke temeljiti ne na pravnim normama i pravednosti, nego na neèem drugom. Jer òlanak 4. je jasno rekao tijela pravosuða, ne nacionalno zakonodavstvo, ne parlamenti, ne izvršna vlast.

Ali ako vi ne vjerujete sucima, pa to idete ugraditi u zakon, to odgovara i na dilemu zašto to više

nekome onda i nije sporno. Svaki zakon koji prati oznaka P.Z.E. prati i izjava o usklađenosti koju ste, gospodine ministre, dali u lipnju za onaj zakon da je usklađen, a dajete je i sada. I sada tvrdite da je usklađen. I poruka je: vjerujte nam, mi vam ne smijemo vjerovati nakon onoga što se dogodilo u lipnju i sve što se događalo kasnije, pogotovo ne zbog najavljenih ustavnih promjena i članka 20. stavka 2. točke 5. zakona.

I postavljam pitanje: što ako ostvarite svoje prijetnje i inzistiranja da æete Ustav promijeniti sada i odmah, a ovaj zakon od 1.1. iduæe godine i nakon promjene Ustava zapoèinju neki procesi i postupci temeljem iste sumnje na poèinjenje kaznenog djela za koji je došao Europski uhidbeni nalog? Tada po ovoj toèci 5. nastaje prepreka za ispunjavanje Europskog uhidbenog naloga.

I samo zbog toga inzistiram na odgovoru oko spornosti i članka 20., a o pozadini ustavnih promjena æemo razgovarati kada budu na dnevnom redu.

I završavam sljedeæim. Da je naš premijer ili bilo koji ministar ušao u spor s Europskom komisijom na temi deficita državnog proraèuna, na temi stjecanja uvjeta za eurozonu da što duže ne uđemo u eurozonu, oporezivanju bankarskih transakcija ili, ne daj bože, velikog hrvatskog problema uvozne korupcije imali biste potporu svih. Sve velike afere korupcije su došle iz EU: od Hypoa, Daimlera, Patrije do INE. Pa što se tu ne posvađamo s njima? Što tu ne uđemo u fight s Europskom komisijom i èlanicama koje odbijaju pravnu pomoæ na zahtjev hrvatskih pravosudnih tijela kada trebamo rašèišæavati velike korupcijske afere koje potresaju Hrvatsku veæ nekoliko godina. Kada razgovarate s njihovim parlamentarcima kažu da je njihovo pravosuđe neovisno, da se oni ne mogu miješati, a kad dođu u Hrvatsku onda u Saboru pitaju - a što vi radite u borbi protiv korupcije? Koliko je još takvih afera, koliko sumnji na sumnjive prodaje hrvatskog nacionalnog bogatstva u koruptivnim radnjama, u produženju i sklapanja ugovora i eksploataciji mineralnih sirovina, istraživanja jadranskog podmorja i to bez javnog natjeèaja? Moramo pretrpjeti da bismo i mi Europskoj komisiji pokazali da smo svoj mentalitet, gospodine ministre, promijenili, da više ne saginjemo glavu i ne drhtimo svaki put kad Bruxelles nešto kaže.

Jeste li spremni kao ministar pravosuđa od Europske komisije zatražiti i da se èlanice EU prema Hrvatskoj, kad je korupcija u pitanju, ponašaju kao prema punopravnoj èlanici EU i da nam daju dokumente, podatke, da daju pravnu pomoæ kako bi i one afere koje su u toku i one koje se naziru bile rješavane na dobrobit i građana Republike Hrvatske i dokazivanja da smo za tim europskim stolom isti kao i oni.